

کتابخانه عمومی
حضرت آیت الله العظمیٰ مرعشی نجفی قم

نام کتاب: مجموعه

مؤلف، مترجم: مختلف

موضوع: مختلف

تعداد برگ: ۲۴۰

شماره مسلسل: ۱۱۲۷۶

تاریخ عکسبرداری: ۱۳۷۹ / ۷ / ۲۶

توضیحات: ۱/ ۴۱۸ ۱/۴ ۱۰ سم

تلفن: ۲۴۴۳۳-۲۵۵۳۳-۲۶۶۳۳ (۰۲۵۱) تلکس: ۲۱۵۵۸۳ فاکس: ۲۵۱۰۳۰۶۳۰ (۰۲۵۱)

مجموعه

۱- تفسیر بصیرة الاخلاص از علامه

اسعد صدیقی روانی

۲- احسن القصص ابو حامد عزالی

با تفسیر مسائل دیگر

۵۲۰۵

شرکت خطی

کتابخانه عمومی
حضرت آیت الله العظمیٰ مرعشی نجفی قم
شماره مسلسل ۱۱۲۷۶

بسم الله الرحمن الرحيم
 يا غائب عن عيني لا عن بالي القرب اليك مشي
 انا لي ايام نواك لا تسلك في مضت وان مضت
 باسور الاحوال قد نورت عيون قلوب المشفقين
 لمعات انوار الرقة القديسة المباني وعطرت
 مشام ارواح المبهجرين بنمات ازهار المفاوضة اللاهوتية
 المعاني المنطوية على كنوز احتياق الدنية التي لا يصل اليها
 اكثر الاذهان المحيوية على رموز الاسرار العرفانية التي هي
 فوق مدارك انباء الزمان جانا نخت كرم عمارت
 وبن زمره را بدوق باران چنگت بجزشش كه
 مرغان چمن بيدارند كين نغمه با نوس كدام

ايمانت و بعد جزبي كل سطر منها الى سطر و
 كل فصل الى اصل و به اني كل اشاره الى شماره و ان
 كانت ملك الاشارة المتخالفه و الفصول المسكاره
 و الاشارات المتغايرة راجعه في التحقيق الى شئ واحد اني لا
 تعد وفيه و امر فرداني لا كثره تعير. نوای عشق از ان خوش
 نوایت که مرا اینک اوراره بجایست اگر چه صد
 نواختر دازین چک چو نیکو بگری باشد یک آنک
 و قد اشتد تم خلد ظلالکم الی الفحص عن حال مخلصکم الی تحقیق
 و السؤال عن اوضاع خادمکم الی تحقیق و ما انا عندها
 علی سبیل الاجمال و ان کان استماعها مفیضا
 فطر الملل کما قال من قال ازروه دل ازروه کس
 انجمنی را فاقول ان بواق الايام قد قدرت مشاربی
 و طوارق الالام قضیقت مساربی و قلبی القاسی
 قد سودته الذنوب و المعاصی و احاطت به ظلمة

والقساوة فصارت على غير عتبة غشاوة اه ازين دل کن
 کربان غمی بر برزند صدصبت رفت و دست
 ماتی بر سر زد و مع هذا جنود الضعف قد استوت
 علی مالک قوائی و ذهب مع الکرکب الیمانی هوای
 و نیایی حتی تمت من المستلذات الریثیه باسیرنا و
 برت من الحظوظ العادیه عن اخرها مرغ آتش خواره کی
 لذت شناسد وانه را و قد قلت فی المشنوی اندرین
 پرده سوسه دل گرفت از خالقاه و مدرسه نه مسجد
 کام بردم نه زودیر نه زخلوت طرف بستم نه سیر
 عالمی خواهم ازین عالم بدر تا بکام دل کنم خاکی سیر
 لکن کلها تراکت علی افواج الهموم و ملاحظت لدی امواج الغوم
 لا یحصل لقلب الحسین النفس الا بتذکر العبد الشریف الذی
 عاهدناه فی حقه تکلم العلیه و بدر المیشاق المینف الذی
 اوتفاهه فی ملازمتکم السنیه یا سیم و همین زمره عشق فغانی

پیداست که دیگر که خرسند توان بود فقتسم با مطمع
 حتی نقیض عن اذیاننا ثنبا رالتعلق تمویهات عالم الرؤ
 و انقض با سیطان انما الهمین لکن تخلص رقابنا من رقبه
 ملاقات اهل دار الغرور ثم تیر نم لسان جاننا بهذا المقال مع
 اطمینان القلب و فرائع الیبال ارجل جهان کنجاره کردم
 سرشته عقل پاره کردم کس چاره ما کرد و ما خود بی
 خلق چاره کردم نمود روی بجز ره عشق سرخند که استخار
 کردم و قد قبل لاراحه الانی قطع العلیاتی و لا عسره الا
 العزله عن الخلق و انما قلت فی المشنوی تو زود نفس اگر
 خواهی امان رو نهان شو چون بری زردمان چون شب
 قدر از همه ستورش لاجرم از ماتی با سر نورش اسم
 اعظم چون که کس شناسدش سروری بر کل اسمانش
 تا تو ترا خلق نهانی به یله القدری و اسم غنظ
 فلیت شعری شی سیاعدنا الایام علی الوصول الی هذا المرام

هل سيعينا البحث الفاسد والطالع الكاسد بالظفر هذا
 المطالب والمقاصد مبهات مبهات من عبادت
 بخت خویش بنکودانم من حرت المجرت حلت الندوة
 نمی پسیم در اقبال خود پروا رستمی هم آخر حال مرغ
 درین ویرانه میرزد فکنا بحر قلم القضاء علينا
 عن العروج الى هذا المراتب السائتة والولوج في سلك الفانين
 با دراک تلك المناقب النائية چون تبكده كمنه سردي
 كعبه كوي که خدا جواسته کاباد کرم لاجل ولا قوة الا
 بالله استغفر الله من ذنبي الیاس الكامل والقنوت الشامل
 هم نور از سر صدق اری چه بیم نیند در غدر خواهان کرم
 كيف لا وابواب الرحمة مسدودة ودعوة المضيق غم مرور
 وناهل العفوبند لله للطالين و موايد الكرم سبوة للبرين
 وناوای المغفرة نیادی با فصیح لسان و المبع بیان تو
 بتقصیر خود افتادی ازین محروم از که میانی و فریاد چرا

میداری باز آماز آسرا نشتی بازای کرکاف و کبر و کبر
 رستی بازای کین در کما در که نوبید غیبت صبا
 اگر توبه شکستی بازای نسال الله سبحانه ان یجعل البصا
 بصیرا یبیل المیل الی العوالم اللاهوتیه لکیما ننفض ما حجبته
 التوفیق للطیران فی فضاء العالم الملکوتیه وان توفنا لیسیر
 فی ریاض المجاہدة والتروی من ریح حیاض المشاهدة وان
 یجعل غمتنا فی ذلك مکة راسخه و کمال الرسوم العبادیه
 ناسخه حتی لا یبقا کما قال بو الهوس راز و در ان سر
 و اشود سودای عشق سمت آودی که کیر و شخه زودش
 سرود اللهم ثبت اقدامنا فی جادة الطلب واجعل منقلبنا
 الیک خیر منقلب و نطق الواح نفوسنا من اسواخ
 عالم هیولا و اهدنا الی ما یشیر الفوز و النجاه فی الاحسنة و الاو
 و صیر مسارج افکارنا و مطارج اقطارنا مقصورة علی ما
 الی محاضر الانس و یدخلنا حظائر القدس و وقفنا

نخلع ملابس الاشباح وحب اينا المسافرة الى
 اقلية العقول والارواح الذي هو وطننا الاصل وسكننا
 الحقيقي فان حب الوطن من الايمان كما جرى على لسان
 اشرف نوح الانسان صلى الله عليه وآله فظمت لك
 في المشوى القدسي فقلت مخاطبا لنفسي كنج علم ظه
 مع ما بطن كفت از ايمان بود حب وطن اين
 وطن مصر وخراسان و شام نيت اين وطن شهرت
 كور انا نيت زانكه از دنياست اين اوطان تمام
 مع دنيا كي كند خيرا لام حب دنياست را اس
 هر خطا از خطا كي مشود ايمان عطا اي خوش ان كو
 يابد از قوسيق بهر كا و در روسوي ان بنام شهر تو در
 اوطان غري اي سپر خوب غرت كرده خاكت بسر القدر
 در شهرت نماندي اسير كان وطن يكبار كي رفت از ضمير
 رو تباب از جسم و جان را شاوكن موطن اصلي خود را

يا دكن با چن دامي شاه با پر قروح با زمانى دور ارايم
 تا يكلى اى به شهر صبا در غري مده باشى بستيها
 تا يكى در چاه طبعى سرگون يوسف بيا از خرون
 تا غر مصر كنعانى شو به وارهى از جسم و روح حالى شو
 والسلام عليكم وعلى احوال من ليكم والبتن الكرم وقد قال صبا
 حدسى انى مسلم فى الفقرة الثلثة على نفسى بل وى الفقرة الاو
 بل هى احق واولى كما قال من قال انما من اهوى ومن اهوى لانا
 نحن روحان هل لنا بدنا فاذا ابصرنا ابصره واذا ابصر
 ابصرنا لکنى غير ارض بقوله نحن روحان ولولا ان هذا الشعر

من كلام الاكابر اصحاب الكمال
 لکنت ميخرا لى نحن روح
 بنا و اسلم
 تم

احوال من
 بلكم